

СВА РА РОСИ

ГРЧКИ МИТОВИ

ЗА
ДЕЦУ

БОГОВИ и ХЕРОЈИ

Превела Бојана Алексић

мала лагуна

АХИЛОВА ПЕТА

Тетида, морска нимфа, лаганим кораком је изашла из таласа. Коса јој је била розе као срце њених шкољки, а хаљина саткана од светлуцавих алги. Валови су око њених глежњева стварали пену, која је изгледала као меке, морске папуче.

Опчинила је краља Пелеја чим ју је угледао.

– Заносно биће! – узвикнуо је. – Сада кад сам тебе видео, ниједну другу нећу моћи да волим. Удај се за мене и постаћеш моја краљица!

Тетида га је презриво погледала. Пелеј је за њу био само обичан човек.

– Сада тако кажеш, пошто тренутно изгледам као жена – одговорила му је морска нимфа. – Али ја могу да мењам облике, знаш? На пример, овако...

Тетида је подигла руку и позвала к себи један велики талас. Следећег тренутка се појавила као опасна ајкула, са застрашујућим очима и зубима оштрим као жилет.

Пелеј је задрхтао, али се није померио. Већ је био заљубљен, па му Тетидин изглед више није био важан.

– Поједи ме, ако је то оно што желиш! – довикнуо је. – Ја ћу те и даље волети!

Онда се морски пас претворио у страшну манта ражу, која је била тако велика да је покрила целу плажу. Спљоштен као палачинка, Пелеј се ни тада није ни померио.

Тетида се наљутила и претворила у

циновског рака с клештима великим као чамци, а затим у морску змију с рачва-стим језиком, која је прскала отров. Али ништа: Пелеј није устукнуо.

Нимфа је најзад одустала. Поново се претворила у жену и ухватила Пелеја за руку.

– Ти се разликујеш од других људи – признала је. – Зато пристајем да се удам за тебе.

Млади пар се вратио у Фтију у Тесалији, где је приређено свадбено весеље са гозбом. Фтијски народ је дуго славио зато што је најзад добио краљицу.

Пелеј и Тетида су се много волели. На свет су донели сина, руменог као рак, са праменом косе златне као сунце и два бистра ока која су изгледала као да су створена од таласа. Назвали су га Ахил.

Као син нимфе, божанства, и обичног

човека, Ахил је био полубог. То значи да је имао надземаљску снагу, али је ипак био смртан. Тетиду је то веома бринуло: шта ако буде рањен? Или ако погине у рату?

При самој помисли на тако нешто чинило јој се да би и сама умрла.

Нимфа је зато донела важну одлуку. Кријући се од мужа, једне ноћи је узела малог Ахила из колевке и однела га на

